

USNESENÍ

Vrchní soud v Olomouci projednal v neveřejném zasedání konaném dne 25. července 2023 odvolání **státního zástupce** proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 9. 2. 2023, č.j. 43 T 1/2022-4250, v trestní věci **obžalovaného O.R.**, nar. XXXXX v Brně, trvale bytem XXXXX, přechodně bytem XXXXX, a rozhodl

takto:

- I. Podle § 258 odst. 1 písm. b), c), odst. 2 tr. ř. se z podnětu odvolání státního zástupce napadený rozsudek částečně zrušuje, a to ve výroku, jímž byl obžalovaný O.R. zproštěn obžaloby podle § 226 písm. c) tr. ř.
- II. Podle § 259 odst. 1 tr. ř. se věc ve zrušené části vrací soudu I. stupně, aby učinil nové rozhodnutí.

Odůvodnění:

I.

Napadený rozsudek

1. Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 9. 2. 2023, č.j. 43 T 1/2022-4250, byl **obžalovaný J.J.** uznán vinným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku [body I.; II./1, 2]) a přečinem výroby a jiného nakládání s látkami s hormonálním účinkem podle § 288 odst. 1 tr. zákoníku [bod III./1)]. **Obžalovaný R.K.** zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku [body I.; II./4)], **obžalovaný N.R.** zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku (bod I.), **obžalovaný K. P.** zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku (bod I.) a přečinem výroby a jiného nakládání s látkami s hormonálním účinkem podle § 288 odst. 1 tr. zákoníku [bod V./3)], **obžalovaný E. A.** zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku [body I.; II./1, 3)], a za to byl **obžalovaný J.J.** odsouzen podle § 283 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 9 let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Podle § 70 odst. 1 tr. zákoníku byl obžalovanému uložen trest propadnutí věci, a to věci zajištěných při domovní prohlídce na adrese XXXXX, konkrétně finanční hotovosti ve výši 100 000 Kč a finanční hotovosti ve výši

8 000 Kč, uložené na účtu u ČNB a finanční hotovosti zajištěné při prohlídce vozidla Porsche 911 Carrera ve výši 1 500 EURO, uložené na účtu u ČNB. Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl dále obžalovanému uložen trest propadnutí věci, a to věci zajištěných při domovní prohlídce na adrese XXXXX, konkrétně stolní PC sestavy uložené ve skladu NPC XXXXX ks ampulí látky s anabolickým účinkem uložených v režimovém skladu OPL Znojmo, krabic, které obsahovaly ampule s látkami s anabolickým účinkem, uložených v režimovém skladu OPL XXXXX gramů kokainu a 46 gramů pseudoefedrinu uložených v režimovém skladu OPL Praha, ul. XXXXX, obalový materiál od OPL uložený ve skladu PČR Zaječice a věci zajištěných při domovní prohlídce na adrese XXXXX, konkrétně 380 ks ampulek obsahující látku s anabolickým účinkem, které jsou uloženy v režimovém skladu OPL Znojmo. **Obžalovaný R.K.** podle § 283 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 8 let a 8 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku byl obžalovanému uložen peněžitý trest ve výměře 45 denních sazeb, kdy výše denní sazby činí 1 000 Kč, celkem tedy 45 000 Kč. Podle § 70 odst. 1 tr. zákoníku byl dále obžalovanému uložen trest propadnutí věci, a to finanční hotovosti ve výši 28 000 Kč nalezené při domovní prohlídce hotelového pokoje č. 301 v Hotelu Cosmopolitan Bobycentrum Brno, která je uložena na účtu u ČNB. Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovanému uložen trest propadnutí věci, a to věci zajištěných při domovní prohlídce hotelového pokoje č. 301 v Hotelu Cosmopolitan Bobycentrum Brno, konkrétně 1 ks digitální váhy znečištěné od kokainu, 17 gramů kokainu, 5 ks ochranných rukavic; vše uloženo v režimovém skladu OPL Praha, ul. Wintrova, mobilní telefon Huawei ELS-NX9, IMEI XXXXX, kovový rám lisu, hever; vše uloženo ve skladu NPC Brno a 3 ks kovového příslušenství k lisu, uložené ve skladu Zaječice. **Obžalovaný N.R.** podle § 283 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 8 let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku byl obžalovanému uložen peněžitý trest ve výměře 100 denních sazeb, kdy výše denní sazby činí 1 000 Kč, celkem tedy 100 000 Kč. Podle § 70 odst. 2 tr. zákoníku byl obžalovanému uložen trest propadnutí věci, a to věci zajištěných při domovní prohlídce na adrese XXXXX, konkrétně mobilního telefonu iPhone A 1779, v. č. XXXXX, uloženého ve skladu NPC Brno. **Obžalovaný K. P.** podle § 283 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 7,5 roku, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku byl obžalovanému uložen peněžitý trest ve výměře 124 denních sazeb, kdy výše denní sazby činí 1 000 Kč, celkem tedy 124 000 Kč. Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovanému uložen trest propadnutí věci, a to věci zajištěných při domovní prohlídce na adrese Hlinky 46, Brno, konkrétně mobilního telefonu iPhone A2079, v.č. XXXXX, uloženého ve skladu NPC a celkem 29 ks ampulek s látkou s anabolickým účinkem, uložených v režimovém skladu OPL Znojmo. **Obžalovaný E. A.** podle § 283 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 let. Podle § 84, § 85 odst. 1 tr. zákoníku byl obžalovanému výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 let a nad obžalovaným byl vysloven dohled.

2. Naproti tomu byli obžalovaní O.R. a M.C. podle § 226 písm. c) tr. ř. zproštěni obžaloby KSZ v Brně ze dne 24. 1. 2022. Obžalovaný O.R. pro skutek, že

I.

J.J., R.K., K. P., E. A., O.R., D.V., N.R., M.C.

jako členové organizované skupiny soustředěné okolo osoby J.J. po předchozích domluvách, ve vzájemné součinnosti obstarávali, pro účely další distribuce přechovávali, předávali a prodávali dalším osobám omamné a psychotropní látky a prekurzor pro jejich výrobu, a to na různých místech ČR v období nejméně od dubna 2020 do 26. 1. 2021, v podílech popsaných níže v textu, přičemž takto činili nejméně v následujících případech:

1) J.J., R.K., K. P., E. A., O.R.

v přesně nezjištěnou dobu v dubnu 2020, na blíže nezjištěném místě v Brně, po zprostředkování K. P., převzal R.K. za účelem dalšího prodeje od O.R. omamnou látku kokain v přesně nezjištěném množství, nejméně však

36 gramů, a poté po předchozích vzájemných telefonických domluvách mezi R.K. a J.J., J.J. a R.K. tento kokain dne 28. 4. 2020 předali E. A., který jej po domluvě prodal jím domluvenému neustanovenému odběrateli za cenu 90 000 Kč, kdy po jeho prodeji za kokain zpětně zaplatili O.R. a mezi sebe si rozdělili zisk.

přičemž

- látka kokain patří ve smyslu § 44c odst. 1 zák. č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, mezi omamné látky zařazené do Seznamu I podle Jednotné úmluvy o omamných látkách, uvedeného v příloze č. 1 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek,

čímž měl spáchat:

- zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.

II.

Opravný prostředek a vyjádření k němu

3. Rozsudek soudu prvního stupně právní moci nenabyl, neboť byl v zákonné lhůtě napaden odvoláním státního zástupce, kterým napadl všechny výroky rozsudku, a to vůči všem obžalovaným v jejich neprospěch, tj. jak zprošťující výroky, tak i výroky o vině a trestech, a odvoláními obžalovaných J.J., R.K., N.R., K. P. a E. A..
4. **Státní zástupce** v písemném zdůvodnění opravného prostředku ve vztahu k obžalovanému R. uvedl, že napadá zprošťující výrok, tzn. jeho podíl na jednání popsaném ve výroku obžaloby v bodě I./1) z důvodů uvedených v § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. ř.
5. Státní zástupce soudu prvního stupně vytkl, že některé důkazy, byť je formálně provedl, nehodnotil dostatečně z hledisek jejich důkazního přínosu. Jedná se o záznamy prostorového sledování vozidel a obydlí a o záznamy telekomunikačního provozu, jejichž hodnocení, přes jejich značný rozsah a obsažnost, soud prvního stupně neprovedl důsledně a shrnul je pouze stručně bez uvedení některých konkrétních vyjádření a zejména bez vyhodnocení vzájemných návazností mezi sebou a na tvrzení zjištěná z výsledků. Důkazní hodnotu zcela autentické a v době páchání trestné činnosti o ní vedené komunikace krajský soud podcenil a bezezbytku nevytěžil.
6. Státní zástupce poukázal na konstatování krajského soudu, že neztotožnil osoby „O.“ a „M.“, dále nedovodil, že by se v případě jednání ze dne 28. 4. 2020 jednalo o kokain. Podle státního zástupce osoby O. i M. jsou jednoduše identifikovatelné ze samotné komunikace v záznamech i z výpovědí. Postupně byla domlouvána celá řada předávek drog a komunikace o manipulaci s drogami byla vedena dlouhodobě velmi podobně a relativně

identifikovatelně, i když konspirativně. Státní zástupce si je navíc téměř jistý, že v zaznamenané telefonické komunikaci, včetně té, která dosud nebyla označena jako důkazní, neboť se netýkala konkrétních objasňovaných jednání, je vícero záznamů, kde jsou obžalovaní C. a R. přezdívkami „O.“ a „M.“ oslovení nebo jsou pod těmito přezdívkami identifikováni. Státní zástupce uvedl, že tyto záznamy nechá vyhledat a předloží je k provedení postupem podle § 259 odst. 3 písm. a) tr. ř. Státní zástupce dále poukázal na to, že přezdívkou O. pro O.R. potvrdil v rámci své výpovědi u hlavního líčení dne 12. 4. 2022 i obžalovaný K. (str. 16 protokolu).

7. Podle státního zástupce soud prvního stupně pochybil, když při hodnocení důkazů nepostupoval důsledně podle § 2 odst. 6 tr. ř. Místo toho, aby každou část zaznamenané komunikace vyhodnotil z toho hlediska, čeho a koho se týká a zda směřuje ke konkrétní předávce a jakého předmětu, učinil pouze paušální odkazy na neprokázání podílu obžalovaného R. v bodě 46 odůvodnění napadeného rozsudku, v druhém případě zmínil i nejistotu v předmětu transakce, tj. zda šlo o obchod s kokainem. Popsané úvahy krajského soudu státní zástupce nepovažuje za přijatelné. Jednak by znamenaly v podstatě nemožnost konkrétního důkazního užití záznamů telekomunikačního provozu ve všech drogových a obdobných organizovaných případech trestné činnosti, kdy hovory jsou vedeny zpravidla konspirativně a pokud možno nikdy zcela konkrétně. V případě prokazování drogové trestné činnosti je letitou notorií, že pachatelé mezi sebou a s dalšími osobami nehovoří po telefonech výslovně o „kokainu“ či např. „marihuaně“, snaží se mluvit nekonkrétně, v náznacích atd., zejména domlouvají setkání apod. a pravý smysl komunikace je nutno dovozovat ze souvislostí a ve spojení s dalšími důkazy.
8. Státní zástupce podotkl, že ačkoli soud prvního stupně formálně důkaz záznamy sledování a telekomunikačního provozu provedl (formou předložení obsahových přepisů stranám podle § 213 odst. 1 tr. ř. a dílem jejich přehráním podle § 213 odst. 2 tr. ř.), následně je důkazně nedostatečně vyhodnotil jednotlivě, v jejich návaznostech i v návaznosti na další důkazy.
9. K předávce kokainu dne 28. 4. 2020 státní zástupce poukázal na to, že již při sledování vnitřních prostor vozidla tov. zn. Audi A5, užívaného obviněným J., bylo mimo jiné zaznamenáno, že dne 25. 4. 2020 J. obviněnému C. sděloval, že už moc nemá, doufá, že S. (C., dříve spoluobžalovaný, odsouzený pro distribuci kokainu) něco doveze. Včera mu K., B., F. a K. vysmrkali „4 balení kapesníků“. Dva dny poté A. vysvětloval nějakému spolujezdci, že J. má půjčovnu jen naoko, dělá už dlouho s fetem. Dne 28. 4. 2020 si J. opakovaně volal s K., že to s J. vyřídí K., J. na to nemá prachy, dá je K. až potom, co mu je dá on, čeká, jestli to on (nějaká osoba) vezme, když si to vezme, tak už si bude brát furt. K. zmiňoval, že je to O. (R.) a ten by zešlel, někdo to dnes O. musí zaplatit, on má nákup 1 500 (podle státního zástupce krajský soud informaci o nákupní ceně, odpovídající nákupní ceně kokainu ve větším množství, v distribučním řetězci nijak nezmiňoval, ani nevyhodnotil). Nejlépeší by bylo počkat a dovézt to z toho Německa, jako vždycky a hotovo. V Německu mají domluvené ceny, K. na tom má 250 korun (viz výpověď utajeného svědka N. o SRN jako zdrojové země kokainu obžalovaných J. a K.). Z tohoto K. nic nemá a kdyby mu J. řekl, že to nechce, tak kde vezme 75 tis. J. si myslel, že K. to má doma, když mu to minule ukazoval, J. mu říkal, aby vysvětlil O., že se to neztratí a když to borec nevezme, tak se to zaplatí zítra, anebo to střeší někomu jinému. K. mu když tak část peněz dá. Později mu volal A. a domlouvali se, že borec k němu dojde v 7, udělají to v autě, budou za to chtít 90 tis. J. pak má A. zavolat, protože on pak ty peníze hned musí odvézt. Ještě později J. hovořil s P. o tom, co se O. nelíbí. P. O. zavolá, on si to bere na dluh. J. ho ubezpečoval, že dnes to bude, domlouval se

s K., že když tak mu oba něco dají. Dne 30. 4. 2020 si auto půjčil A., který potřeboval někomu odvézt dva koks. Muž chtěl taky, A. mu sežene, ale teď víc nemá. A. je teď potřebuje hodit něco frajerovi do Zastávky u Brna, později zmiňuje, že koks. V Zastávce u Brna spolujezdci vysvětloval, že tam dovezl za 5 000 Kč, nebyl to jeho člověk, měl to s ním domluvené J., půjčil mu auto, když to tam doveze, dal tomu borcovi dvojku, možná dva a půl. Ptal se spolujezdce, zda chce koks, má zbytek, čtvrt gramu. Ještě později k A. do vozidla přisedli dva muži, kterým předal k užití kokain s tím, že neví, jaký je, protože ho ještě neměl. Nemají to nikomu říkat, nechce, aby se vědělo, že má. Den na to A. vracel auto J. a informoval ho, že včera dal borcovi, co mu J. dal, sám to zkoušel a huba ho nebrněla, po tom, co mu dal J. minule to žluté, mu huba brněla. J. vysvětloval, že to bylo něčím mixlé, protože se to rozpadá a je to sypké, ale není to špatné. Včera to dával jedné babě a říkala, že v klidu. J. pak ve voze vysvětloval neznámému muži, že včera L. poslal dva a sám to zkoušel a na pohodu. Dne

2. 5. 2020 A. vysvětloval J., že od někoho peníze ještě nemá, vezme to S. (C.) a hotovo. J. souhlasí, S. mu dá míň, ale bude mít peníze hned. Této komunikaci předchází a též ji následují další záznamy komunikace, týkající se nakládání obžalovaných s drogami, především s kokainem.

10. Státní zástupce dále poukázal na informaci o dovozech kokainu ze SRN, zjištěnou sledováním vnitřních prostor automobilu tov. zn. BMW X6, užívaného obviněným J.. Dne 25. 6. 2020 C. v J. voze říkal, že J. už má to svoje, ten přitakával, že včera to dovezl ten řidič od K., v noci to měl v autě K., i on si něco vzal, ale je to „takový německý“, přijde mu to divné, podobné jako C., ale bývalo to lepší. Vzal za 1 600 množství 30. C. mu mohl prodat lepší, ale má drahé, předtím nebylo a teď je toho najednou moc, nikdo nechce a J. nemá love, žádné zisky.
11. Pro dokreslení součinnosti O.R. na nakládání s kokainem státní zástupce odkázal na záznamy telekomunikačního provozu, kde se nejprve dne 19. 6. 2020 P. dotazoval L.D., zda má lis, má mu zavolat. Dne 23. 6. 2020 volal P. D., že po něm potřebuje "jenom tu formu" (k lisu), aby mu něco vyrobil ze železa, je to jednoduchý, prostě kostka, forma na kostku, obdélníkovou, třeba 5x10, šířka 4 cm, potřeboval by, aby to šlo dobře rozdělat. V lisu to zalisuje několika tunama a aby to pak rozmontoval. Dne 21. 7. 2020 se P. dotazoval M.K. na ten lis, co má, kolik vytlačí tun a zda by mu ho půjčil. K. už minule nemohl najít tu formu. K. P., který byl v přítomnosti O.R., popisoval, že forma je posvařovaná z íček. P. se u něj večer staví. Lis byl poté zajištěn při domovní prohlídce u obžalovaného K..
12. Podle státního zástupce, pokud by soud prvního stupně hodnotil důsledně všechny opatřené a předložené důkazy, musel by dospět ohledně obžalovaného R. k závěru, že vina obžalovaného je prokázána bez důvodných pochybností. Případně, pokud měl soud prvního stupně pochybnosti o totožnosti osob v komunikaci označovaných jako M. a O., mohl vyzvat k doplnění, které se logicky nabízelo a které výše v textu přislíbil dodat odvolacímu soudu státní zástupce, tedy k opatření případných dalších záznamů komunikace, z nichž lze dovodit, že těmito přezdívkami byli označováni právě obžalovaní R. a C..
13. Závěrem státní zástupce navrhl, aby Vrchní soud v Olomouci jako soud odvolací rozsudek soudu prvního stupně zrušil a vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.
14. Státní zástupce v doplnění odvolání ze dne 24. 4. 2023 uvedl, že krajský soud v odůvodnění napadeného rozsudku konstatoval, že neztotožnil osoby „O.“ a „M.“, dále nedovodil, že by se v případě jednání ze dne 28. 4. 2020 jednalo o kokain, a to přesto, že osoby O. i M. jsou jednoduše identifikovatelné ze samotné komunikace v záznamech i z výpovědi,

a že v komunikaci byla postupně domlouvána celá řada předávek drog a komunikace o manipulaci s drogami byla vedena dlouhodobě velmi podobně a relativně identifikovatelně, i když konspirativně. Státní zástupce dále uvedl, že si je téměř jistý, že v zaznamenané telefonické komunikaci, včetně té, která dosud nebyla označena jako důkazní, neboť se netýkala konkrétních objasňovaných jednání, je vícero záznamů, kde jsou obžalovaní C. a R. přezdívkami identifikováni. Krom toho užívání přezdívky O. pro O.R. potvrdil v rámci své výpovědi u hlavního líčení dne 12. 4. 2022 i obžalovaný K. (str. 16 protokolu).

15. Státní zástupce dále uvedl, že v součinnosti s policejním orgánem vedoucím vyšetřování opětovně analyzoval v přípravném řízení opatřené záznamy komunikace obviněných, a to jak v telekomunikačním provozu, tak ze sledování formou tzv. prostorových odposlechů ve vozidlech a bydlíštích. Státní zástupce poukázal na to, že policejní orgán dohledal kromě záznamů již v odůvodnění odvolání zmiňovaných (a nad rámec sdělení obžalovaného K. u hlavního líčení) v zaznamenané telefonické komunikaci obžalovaných další dva hovory, které byly do té doby z hlediska páchané trestné činnosti označeny jako bez důkazního významu, v nichž hovoří právě obžalovaný O.R. a kde je opakovaně jako O. osločován. Policejní orgán opatřil obsahové přepisy relevantních částí těchto hovorů a nechal opatřit též protokol podle § 88 odst. 6 tr. ř. a vypálit samotné záznamy komunikace na CD nosič, které státní zástupce soudu s podaným doplňkem odvolání předložil. Přepisy částí hovorů jsou ve spise založeny na č.l. 4352 až 4358.
16. Věc byla předložena Vrchnímu soudu v Olomouci jako soudu odvolacímu v souladu s ustanovením § 252 tr. ř. Odvolací soud zjistil, že odvolání byla podána oprávněnými osobami podle § 246 odst. 1 písm. a), b) tr. ř., § 247 odst. 1 tr. ř., v zákonné lhůtě podle § 248 odst. 1 tr. ř., přičemž podaná odvolání splňují i náležitosti § 249 odst. 1, 2 tr. ř., proto odvolací soud neshledal podmínky pro rozhodnutí o zamítnutí či odmítnutí odvolání podle § 253 odst. 1, 3 tr. ř. a k jejich projednání nařídil veřejné zasedání.
17. Obžalovaný O.R. a jeho obhájci Mgr. Marek Sedlák a Mgr. Denisa Šmídová se k veřejnému zasedání nedostavili, svoji neúčast omluvili a požádali o odročení veřejného zasedání. Odvolací soud z důvodu urychlení řízení rozhodl podle § 23 odst. 1 tr. ř. o vyloučení řízení proti obžalovanému O.R. ze společného řízení.

III.

Důvodnost opravného prostředku

18. Vrchní soud v Olomouci v souladu s ustanovením § 254 odst. 1, 4 tr. ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost napadeného výroku rozsudku ve vztahu k obžalovanému R., jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nebyly odvoláním státního zástupce vytýkány, odvolací soud přihlížel, jen pokud měly vliv na správnost výroku, proti němuž bylo odvolání podáno.
19. Pokud se týká řízení, jež napadenému rozsudku předcházelo, v tomto odvolací soud neshledal takové podstatné vady, které by spočívaly zejména v porušení ustanovení, jimiž se má zabezpečit objasnění věci nebo právo obhajoby a **nebyl tak dán důvod pro zrušení napadeného rozsudku z důvodů uvedených v § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř.** Podle názoru odvolacího soudu v průběhu přípravného řízení, ani v řízení před soudem prvního stupně nedošlo k žádným závažným podstatným porušením procesních předpisů, jež by mohly mít za následek nesprávnost napadeného výroku. Odvolací soud zjistil, že byla dodržena všechna ustanovení trestního řádu, která se práva obžalovaného na obhajobu týkala, zejména ve vztahu k zahájení trestního stíhání, seznámení se spisem, doručení obžaloby a rozsudku, dodržení zákonných lhůt k přípravě hlavního líčení, jakož i další jednotlivá práva,

jež procesním způsobem zajišťují konkrétní realizaci obhajovacích práv v průběhu trestního řízení.

20. Odvolací soud k podanému odvolání státního zástupce nejprve v obecné rovině podotýká, že odvolací soud je podle § 259 odst. 3 tr. ř. oprávněn se *odchýlit od skutkového zjištění soudu prvního stupně jen tehdy, jestliže v odvolacím řízení provedl znovu některé pro skutkové zjištění podstatné důkazy již provedené v hlavním líčení, nebo provedl důkazy, které nebyly provedeny v hlavním líčení.* Přitom provádění důkazů odvolacím soudem je limitováno z hlediska jeho rozsahu, když podle § 263 odst. 6 tr. ř. odvolací soud provede *„důkazy potřebné pro rozhodnutí o odvolání, nejde-li o rozsáhlé a obtížně proveditelné doplnění dokazování, které by znamenalo nabrazovat činnost soudu prvního stupně“.*
21. Podle § 263 odst. 7 tr. ř. *„z hlediska změny nebo doplnění skutkových zjištění odvolací soud může přiblížit jen k důkazům, které byly provedeny ve veřejném zasedání před odvolacím soudem; tyto důkazy hodnotí v návaznosti na důkazy provedené soudem prvního stupně v hlavním líčení. Odvolací soud je vázán hodnocením těchto důkazů soudem prvního stupně s výjimkou těch důkazů, které odvolací soud sám ve veřejném zasedání znovu provedl“.*
22. Podle § 259 odst. 5 tr. ř. *„odvolací soud nemůže sám a) uznat obžalovaného vinným skutkem, pro nějž byl napadeným rozsudkem zproštěn, b) uznat obžalovaného vinným těžším trestným činem, než jakým ho mohl v napadeném rozsudku uznat vinným soud prvního stupně (§ 225 odst. 2 tr. ř.)“.*
23. Odvolací soud si plně uvědomuje, že dokazování v předmětné trestní věci a hodnocení provedených důkazů je náročné, nicméně je i přes složitost věci nutno trvat na důsledné aplikaci § 2 odst. 5, 6 tr. ř. Toto zákonné ustanovení ukládá orgánům činným v trestním řízení povinnost postupovat tak, *aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí, přičemž provedené důkazy jsou povinny hodnotit podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.*
24. Po přezkoumání dané trestní věci na podkladě podaného odvolání státního zástupce Vrchní soud v Olomouci, jako soud druhého stupně, zjistil, že soud prvního stupně nedostal všem svým zákonným povinnostem uvedeným v ustanovení § 2 odst. 5, 6 tr. ř. Bylo zjištěno, že soud prvního stupně se dostatečným způsobem nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, vznikly tak pochybnosti o správnosti skutkových zjištění ohledně přezkoumávané části rozsudku, k objasnění věci je třeba důkazy opakovat a provádět důkazy další a jejich provádění před odvolacím soudem by znamenalo nahrazovat činnost soudu prvního stupně. Po přezkoumání dané trestní věci ve vztahu k obžalovanému O.R. tak ***odvolací soud shledal vady napadeného rozsudku vymezené v ustanovení § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. ř.***
25. Protože tyto zjištěné vady, s ohledem na výše citovaná zákonná ustanovení, odvolací soud není oprávněn sám napravit (*odvolací soud je vázán hodnocením provedených důkazů soudem prvního stupně s výjimkou těch důkazů, které sám ve veřejném zasedání znovu provede, přičemž není oprávněn provádět rozsáhlé a obtížně proveditelné doplnění dokazování, které by znamenalo nabrazovat činnost soudu prvního stupně, a současně není oprávněn sám uznat obžalovaného vinným skutkem, pro nějž byl napadeným rozsudkem zproštěn*), ***rozhodl o podaném odvolání státního zástupce za podmínek § 263 odst. 1 písm. b) tr. ř., tj. v neveřejném zasedání.***
26. Odvolací soud ve shodě se soudem prvního stupně považuje protokoly o sledování, záznamy telekomunikačního provozu, prostorové odposlechy a jejich přepisy za významné důkazy v dané trestní věci.
27. Obecně platí, že na použitelnost důkazů v trestním řízení je třeba nahlížet perspektivou zásadní přípustnosti, která je obsažena v § 89 odst. 2 tr. ř. Podle tohoto ustanovení za důkaz může sloužit vše, co může přispět k objasnění věci, k čemuž je třeba z hlediska logického

výkladu doplnit, že tato obecná zásada platí, nestanoví-li trestní řád něco jiného, a to buď výslovně, nebo prostřednictvím konkrétně stanoveného postupu při opatření a provedení určitého důkazního prostředku a důkazu. Sledování osob je jedním z důkazních prostředků, pomocí kterého je možné získávat a zjišťovat věci důležité pro trestní řízení. Dalšími prostředky jsou odposlechy a záznamy telekomunikačního provozu upravené v ustanovení § 88 a § 88a tr. ř. Zatímco u sledování osob jde často o tzv. prostorové odposlechy, u odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu jde zásadně o odposlechy telefonní. V praxi může být prostorový odposlech nasazen například v kavárně či přírodě, ale také v soukromí (např. v bytě, kanceláři). Rozdílný je povolovací režim. Telefonní odposlechy musí povolit soud. Naproti tomu k prostorovým odposlechům postačí v mnoha případech povolení státního zástupce, nejde-li o zásah do nedotknutelnosti obydlí.

28. Při využití sledování osob si zájem na odhalování a postihování trestné činnosti konkuruje s právem jednotlivce na ochranu soukromí. Nedotknutelnost osoby a jejího soukromí je zaručena, jak stanoví čl. 7 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“). Limity pro zásah do práva na respektování soukromého života musí být vymezeny zákonem. Avšak ani splnění zákonných požadavků pro sledování osob není dostačující pro jeho legitimitu.
29. Další požadavky pro legitimitu sledování osob nalezneme v Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod. Ta v čl. 8 odst. 2 uvádí, že zásah musí být dovolen zákonem, musí sledovat některý z cílů uvedených v tomto ustanovení (např. předcházení zločinnosti, ochrany zdraví, ...) a musí být nezbytný v demokratické společnosti. Intenzita zásahu do soukromí se různí v jednotlivých formách sledování osob a věcí. Judikatura Evropského soudu pro lidská práva dále dovodila, že k narušení soukromí osob může dojít jak jejich sledováním v soukromí, tak i na veřejnosti. Pokud dochází ke sledování osob na veřejnosti, je nutné posuzovat intenzitu zásahu do soukromí. Například vyfocení si náhodného kolemjdoucího nebude obvykle představovat zásah do soukromí ve smyslu čl. 7 Listiny, ale systematické sledování osoby už ano. Vyšší intenzita zásahu je spatřována právě v pořizování zvukových, obrazových nebo jiných záznamů při sledování (viz K. J., Prostorové odposlechy ve světle nedávné judikatury Nejvyššího soudu, Bulletin Centra pro lidská práva a demokracii, z 11. 3. 2021).
30. Zatímco je v případě telefonních odposlechů nutné vždy zajistit účinnou kontrolu nezávislou a nestrannou soudní mocí (srov. usnesení Ústavního soudu, sp.zn. II. ÚS 770/06), v případě prostorových odposlechů je soudní kontrola prováděna, až pokud jde o zásah do nedotknutelnosti obydlí nebo do listovního tajemství. Pokud nejde o tuto formu a jsou pořizovány „jen“ zvukové a obrazové záznamy, postačí souhlas státního zástupce.
31. Z důvodu získání důkazu, jehož obsah by byl zachycen objektivním způsobem, se zpravidla sledování osob a věcí provádí za současného (utajovaného) pořizování zvukových, obrazových nebo jiných záznamů (např. datové nebo jiné technické povahy). K takovému sledování je třeba ve smyslu § 158d odst. 2 tr. ř. písemné povolení státního zástupce, které ve výjimečných případech za splnění dalších podmínek může být vydané i následně. Pokud však má být sledováním zasahováno do nedotknutelnosti obydlí, do listovního tajemství nebo zjišťován obsah jiných písemností a záznamů uchovávaných v soukromí za použití technických prostředků, je zákonem ve smyslu § 158d odst. 3 tr. ř. vyžadováno předchozí písemné povolení soudce. Takové sledování vázané na povolení soudce je spojeno výhradně s použitím technických prostředků, což implicitně znamená, že při sledování jsou právě při použití technických prostředků také pořizovány zvukové, obrazové nebo jiné záznamy (k tomu srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 1. 9. 2020, sp.zn. 7 Tdo 865/2020, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 9. 2018, sp.zn. 3 Tz 8/2018). Zárukou proti zneužití institutu povolení ke sledování osob a věcí je možnost vydat takové povolení jen na základě odůvodněné žádosti, o níž následně rozhoduje státní zástupce a která (sice v pozdějších fázích trestního řízení) ostatně podléhá také soudní kontrole. Policejní orgán, státní zástupce

i soud musí k povolení sledování osob a věcí přistupovat tak, aby co nejvíce šetřily práva a svobody dotčených osob, což se projevuje především v nutnosti dodržovat podmínky pro použití povolení ke sledování osob a věcí, ale také v povinnosti nakládat odpovídajícím způsobem se získanými záznamy (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 8. 7. 2014, sp.zn. I. ÚS 1983/13).

32. Odvolací soud zjistil, že povolení ke sledování osob a věcí podle § 158d odst. 1, 2, 4 tr. ř. bylo vydáno státním zástupcem Krajského státního zastupitelství v Brně na dobu ne delší než 6 měsíců, která byla v souladu se zákonem prodlužována. Povolení ke sledování osob a věcí nebylo zdůvodněno pouze abstraktními úvahami, ale výsledky operativního šetření, které takový postup dostatečně odůvodňovaly, přičemž je lze označit za srozumitelná, logická a adekvátní dané fázi trestního řízení. Ke všem sledováním byly připojeny protokoly, které splňují náležitosti § 55 a § 55a tr. ř. Současně je nutno konstatovat, že policejní orgán při pořizování těchto záznamů postupoval zcela v mezích povolení.
33. Odvolací soud proto považuje důkazy získané sledováním osob a věcí za plně procesně využitelné.
34. Současně je nutno podotknout, že v předmětné trestní věci byla soudcem vydána i povolení ke sledování osob a věcí podle § 158d odst. 1, 3, 4 tr. ř. (pořizování zvukových, obrazových nebo jiných záznamů, prováděných utajovaným způsobem technickými nebo jinými prostředky, kterými má být zasahováno do nedotknutelnosti jiných prostor), a to sledování osobních motorových vozidel a podle § 88 odst. 1 tr. ř. příkazy k odposlechům a záznamům telekomunikačního provozu. I podle odvolacího soudu všechna povolení i všechny příkazy vyhovují formálním požadavkům trestního řádu, ať jde o návrhy k vydání těchto příkazů, tak příkazy soudců a jejich odůvodnění, které byly zdůvodněny výsledky operativního šetření, přičemž je lze označit za srozumitelné, logické a adekvátní dané fázi trestního řízení.
35. Podle odvolacího soudu byly naplněny i materiální podmínky pro vydání povolení ke sledování osob a věcí a příkazů k odposlechům a záznamům telekomunikačního provozu.
36. Lze proto uzavřít, že odvolací soud v řízení, jež napadenému rozsudku předcházelo, neshledal v uvedeném směru takové podstatné vady řízení, jejichž podstatou by bylo porušení ustanovení, jimiž se má zabezpečit objasnění věci, pro které by bylo nezbytné napadený rozsudek zrušit podle § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř.

K hodnocení důkazů soudem prvního stupně

37. Odvolací soud si plně uvědomuje, že, aby bylo možno rozhodnout o vině a trestu, je třeba, aby řetězec důkazů nevyvolával důvodné pochybnosti; pokud tomu tak není, je třeba rozhodnout ve prospěch obžalovaného. Obdobně i judikatura Evropského soudu pro lidská práva vyžaduje, aby každý případ, vyvolávající sebemenší důkazní pochybnosti, byl vyložen ve prospěch obžalovaného. Pokud provedeným dokazováním nebude prokázáno jednoznačně a s nejvyšším stupněm jistoty, že se obžalovaný dopustil jednání, které je mu kladeno žalobním návrhem za vinu, dojde tím k porušení zásady presumpce neviny ve smyslu čl. 40 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, neboť vzniklé pochybnosti je třeba vyložit ve prospěch obžalovaných (srov. nález sp.zn. III. ÚS 2042/08 nebo sp.zn. I. ÚS 375/06). Lze-li v trestní věci dospět na základě provedeného dokazování k několika, co do pravděpodobnosti, rovnocenným skutkovým verzím, má soud povinnost přiklonit se k té z nich, jež je pro obžalovaného nejpříznivější. Nedodržením této povinnosti porušuje soud princip rozhodování *in dubio pro reo*, a tím i zásadu *presumpce neviny* dle čl. 40 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. *Presumpce neviny* vyžaduje, aby to byl stát, kdo nese v trestním řízení konkrétní důkazní břemeno, přičemž je to nakonec zejména soud prvního stupně, na němž spočívá odpovědnost za náležité objasnění věci (srov. sp.zn. III. ÚS 2042/08 ze dne 26. 11. 2009).

K jednání uvedenému v bodě I./1) podané obžaloby

38. Krajský soud v odůvodnění svého rozhodnutí (bod 46 napadeného rozsudku) připustil, že z provedených důkazů bylo zjištěno, že K. P. zprostředkoval zakoupení něčeho, nějaké látky za částku 75 000 Kč od osoby jménem O., a po vzájemných domluvách mezi R.K. a J.J. byla tato látka předána E. A., který ji měl prodat za 90 000 Kč.
39. Všichni obžalovaní, kterým je předmětné jednání podanou obžalobou kladeno za vinu, popřeli, že by k nějakému takovému skutku došlo. Obžalovaný R.K. uvedl, že kokain odebíral od osoby jménem L.W. z XXXXX, nikdy jej však nepředal J.J., byť ten jej po něm požadoval. Krajský soud z provedených odposlechů, které byly pořízeny, dovodil, že se všichni aktéři, s výjimkou O.R., který v odposleších zachycen není, mezi sebou domlouvají na prodeji něčeho za 90 000 Kč s tím, že je nutno látku včas prodat, aby bylo možno zaplatit O., který v tom má vlastní peníze. Podle krajského soudu však nelze dovodit, že se jednalo o kokain a že jeho množství by mělo činit nejméně 36 g. Soud prvního stupně na základě toho dospěl k závěru, že toto jednání nelze podřadit pod žádné ustanovení trestního zákoníku, kdy na základě provedeného dokazování nebylo jednoznačně prokázáno, že došlo k trestnému činu. Z odposlechu se nedá jednoznačně určit, že obžalovaní obchodovali s nějakou zakázanou látkou. Soud prvního stupně proto dospěl k závěru, že k něčemu došlo, je možné se domnívat, že se obžalovaní baví o obchodování s kokainem, ale jsou to pouze domněnky nepodložené žádným konkrétním důkazem. Soud prvního stupně proto u O.R. dospěl k závěru, že se nepodařilo prokázat, že se na tomto jednání podílel, a proto jej podle § 226 písm. c) tr. ř. obžaloby zprostil. U ostatních obžalovaných tuto část skutkového děje vypustil.
40. Státní zástupce svým opravným prostředkem brojí proti těmto závěrům krajského soudu a v rámci odvolacího řízení uvedl, že *již při sledování vnitřních prostor vozidla tov. zn. Audi A5, užívaného obžalovaným J. bylo mimo jiné zaznamenáno, že dne 25. 4. 2020 J. C. sděloval, že už moc nemá, doufá, že S. (C., dříve spoluobžalovaný, odsouzený pro distribuci kokainu) něco doveze. Včera mu K., B., F. a K. vysmrkali "4 balení kapesníků". Dva dny poté A. vysvětloval nějakému spolujezdci, že J. má půjčovnu jen naoko, dělá už dlouho s fetem. Dne 28. 4. 2020 si J. opakovaně volal s K., že to s J. vyřídí K., J. na to nemá prachy, dá je K. až potom, co mu je dá on, čeká, jestli to on (nějaká osoba) vezme, když si to vezme, tak už si bude brát furt. K. zmiňoval, že je to O. (R.) a ten by zěšlel, někdo to dnes O. musí zaplatit, on má nákup 1 500 (podle státního zástupce nalézací soud informaci o nákupní ceně, odpovídající nákupní ceně kokainu ve větším množství v distribučním řetězci nijak nezmiňoval, ani nevyhodnotil). Nejlépeší by bylo počkat a dovézt to z toho Německa, jako vždycky a hotovo. V Německu mají domluvené ceny, K. na tom má 250 korun (viz výpověď utajeného svědka N. o SRN jako zdrojové země kokainu obžalovaných J. a K.). Z tohoto K. nic nemá a kdyby mu J. řekl, že to nechce, tak kde vezme 75 tis. J. si myslel, že K. to má doma, když mu to minule ukazoval, J. mu říkal, aby vysvětlil O., že se to neztratí a když to borec nevezme, tak se to zaplatí zítra anebo to střelí někomu jinému. K. mu když tak část peněz dá. Později mu volal A. a domlouvali se, že borec k němu dojde v 7, udělají to v autě, budou za to chtít 90 tis. J. pak má A. zavolat, protože on pak ty peníze hned musí odvézt. Ještě později J. hovořil s P. o tom, co se O. nelíbí. P. O. zavolá, on si to bere na dlub. J. ho ubezpečoval, že dnes to bude, domlouval se s K., že když tak mu oba něco dají. Dne 30. 4. 2020 si auto půjčil A., který potřeboval někomu odvézt dva koks. Muž chtěl taky, A. mu sežene, ale teď víc nemá. A. je teď potřeboje hodit něco frajerovi do Zastávky u Brna, později zmiňuje, že koks. V Zastávce u Brna spolujezdci vysvětloval, že tam dovezl za 5 000 Kč, nebyl to jeho člověk, měl to s ním domluvené J., půjčil mu auto, když to tam doveze, dal tomu borcovi dvojku, možná dva a půl. Ptal se spolujezdce, zda chce koks, má*

zbytek, čtvrt gramu. Ještě později k A. do vozidla přisedli dva muži, kterým předal k užití kokain s tím, že neví, jaký je, protože ho ještě neměl. Nemají to nikomu říkat, nechce, aby se vědělo, že má. Den na to A. vrátil auto J. a informoval ho, že včera dal borcovi, co mu J. dal, sám to zkoušel a huba ho nebrněla, po tom, co mu dal J. minule to žluté, mu huba brněla. J. vysvětloval, že to bylo něčím mixlé, protože se to rozpadá a je to sypké, ale není to špatné. Včera to dával jedné babě a říkala, že v klidu. J. pak ve voze vysvětloval neznámému muži, že včera L. poslal dva a sám to zkoušel a na pohodu. Dne 2. 5. 2020 A. vysvětloval J., že od někoho peníze ještě nemá, vezme to S. (C.) a botovo. J. souhlasí, S. mu dá míň, ale bude mít peníze hned.

41. Podle státního zástupce této komunikaci předchází a též ji následují další záznamy komunikace, týkající se nakládání obžalovaných s drogami, především s kokainem. Státní zástupce dále poukázal na informaci o dovozech kokainu ze SRN, zjištěnou sledováním vnitřních prostor automobilu tov. zn. BMW X6, užívaného obviněným J.. *Dne 25. 6. 2020 C. v J. voze říkal, že J. už má to svoje, ten přitakával, že včera to dovezl ten řidič od K., v noci to měl v autě K., i on si něco vzal, ale je to „takový německý“, přijde mu to divné, podobné jako C., ale bývalo to lepší. Vzal za 1 600 množství 30. C. mu mohl prodat lepší, ale má drabé, předtím nebylo a teď je toho najednou moc, nikdo nechce a J. nemá love, žádné zisky.*
42. Státní zástupce v zaznamenané telefonické komunikaci obžalovaných vyhledal další dva hovory, které byly do té doby z hlediska páchané trestné činnosti označeny jako bez důkazního významu, v nichž hovoří právě obviněný O.R. a kde je opakovaně jako O. oslovován. Policejní orgán opatřil obsahové přepisy relevantních částí těchto hovorů a nechal opatřit též protokol podle § 88 odst. 6 tr. ř. a vypálit samotné záznamy komunikace na CD nosič, které státní zástupce soudu s podaným doplnkem odvolání předložil. Přepisy částí hovorů jsou ve spise založeny na č.l. 4352 až 4358.
43. K závěrům soudu prvního stupně odvolací soud ve shodě se státním zástupcem podotýká, že obžalovaný R.K. u hlavního líčení dne 12. 4. 2022 v rámci své výpovědi připustil, že obžalovaný R. má přezdívku „O.“ (č.l. 3834v.). Pokud krajský soud z provedených důkazů zjistil, že se obžalovaní J., K., P. a A. mezi sebou domlouvají na prodeji něčeho za 90 000 Kč a v jiné části výroku napadeného rozsudku krajský soud uzavřel, že 1 g kokainu prodávali za částku 2 500 Kč, potom propočtem lze zjistit, že prodejem 36 g kokainu by získali právě 90 000 Kč.
44. Podle odvolacího soudu závěr soudu prvního stupně o zproštění obžalovaného R. jednáním uvedeným v podané obžalobě pod bodem I./1) a též o jeho vypuštění z popisu skutkového děje ve vztahu k obžalovaným J.J., R.K., K. P., E. A. je závěrem předčasným (viz rozsudek Vrchního soudu v Olomouci ze dne 25. 7. 2023, sp.zn. 4 To 26/2023), neboť krajský soud při hodnocení důkazů nevyčerpal celý obsah některých důkazů - záznamů komunikace obžalovaných, některé skutečnosti z nich vyplývající pominul, popř. jim nepřiznal odpovídající význam a pečlivě neuvážil všechny okolnosti případu jednotlivě i v jejich souhrnu a v návaznosti na další provedené důkazy. Po přezkoumání dané trestní věci ve vztahu k obžalovanému O.R. tak **odvolací soud shledal vady napadeného rozsudku vymezené v ustanovení § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. ř.**
45. Po přezkoumání dané trestní věci na podkladě podaného odvolání státního zástupce tak Vrchní soud v Olomouci, jako soud druhého stupně, zjistil, že soud prvního stupně nedostál všem svým zákonným povinnostem vymezeným v ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř. Krajský soud se dostatečným způsobem nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, vznikly tak pochybnosti o správnosti skutkových zjištění ohledně přezkoumávané části rozsudku, k objasnění věci je třeba důkazy opakovat a provádět důkazy další a jejich provádění před odvolacím soudem by znamenalo nahrazovat činnost soudu prvního stupně.

46. Odvolací soud proto podle § 258 odst. 1 písm. b), c), odst. 2 tr. ř. z podnětu odvolání státního zástupce napadený rozsudek částečně zrušil, a to ve výroku, jímž byl obžalovaný O.R. zproštěn obžaloby podle § 226 písm. c) tr. ř. a podle § 259 odst. 1 tr. ř. věc ve zrušené části vrátil soudu I. stupně, aby učinil nové rozhodnutí. Po vrácení věci bude krajský soud důsledně postupovat v souladu s ustanovením § 2 odst. 5, 6 tr. ř., doplní dokazování v potřebném rozsahu, opětovně zhodnotí veškeré provedené důkazy a v rámci své hodnotící činnosti vezme v úvahu výše uvedené a řádně se vypořádá s uplatněnými námitkami státního zástupce a obžalovaného.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Olomouc 25. července 2023

JUDr. Martina Kouřilová, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu